

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:
főutca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Danbe m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitólár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatnak el.

Eperjes, augusztus 20.

A „Magyar Országos Segélyező Nőegylet“ (Veres kereszt) központi igazgató választmányától e napokban kaptunk egy nemes és szent ügy pártolására fölszólító iratot s egy példányt az alapszabályokból.

Kedves kötelességünknek tartjuk tehát, hogy lapunk t. c. olvasóival ezen ujonnan alakult egyesület működési körét legalább főbb vonásokban megismertessük.

A „Magyar O. S. Nőegylet“, mely Erzsébet királynénak ő felségének legmagasb védnöksége alatt áll, általában véve minden irányu emberbaráti és közhasznú tevékenységre, különösen pedig azon főcélra alakult: hogy a háboruban megsebzett avagy megbetegedett harcosokat ápolja és segítse, a menyiben ez a női tevékenység köréhez tartozik. Ennélfogva lépéseket is tön, hogy háboru esetén mindazon előnyökben részesüljön, a melyeket az 1863-ki genfi nemzetközi conventio s ennek pótlékai megállapítottak.

Az egyesület célja s földadata az alapszabályokban jelzettek szerint béke idején oly betegápolónók felkeresése s kitanitása, kik a háboruban sebesült vagy megbetegedett harcosok ápolására alkalmasak legyenek; rokkantak és háboruban elesett harcosok hátramaradt családjainak segítése; sebkötőeszközök, fehérneműek stb. gyűjtése; segítése végre rendkívüli szerencsétlenség u. m. árvíz, tüzvész vagy inség esetén; háboru idején

pedig sebkötő eszközök, fehérneműek, élelmi s üdítő szerek, betegápolónók szerzése, pénzgyűjtés s általában a katonai állami egészségügyi intézményeknek, — azok közegeinek a női tevékenység korlátai között — buzgó támogatása.

Ezen jótékony társulat alapító, rendes és rendkívüli tagokból áll; s a fentebb jelzett nemes célnak annál könnyebben leendő elérése szempontjából a vidéken fiókegyesületek is alakulhatnak ott, hol az egyesületnek legalább 5 rendes tagja állandó lakással bír.

Az egyesület által kitűzött magasztos cél elérése indította felséges királynénkat a legmagasb védnökség elfogadására, míg a fővárosi teendők ellátása szempontjából magas személye képviselével kedves hugát Klotild főhercegnővel ő felségét bizta meg.

Az első közgyűlést a királyné ő felsége is szerencsétlenül legmagasb jelenlétével s abban az elnöki széket elfoglalván, a többi között e szavakat intézte: „A veres kereszt jelképe alatt az egész művelt világon jótékony társulatok szövetkeztek a csatatéren megsérült harcosok megmentésére. Magyarországon e magasztos földadat az orsz. segélyező nőegyletnek, a vidéki és fiókegyesületeknek jutott. De e földadat sikeres megoldása attól függ föltétlenül: hogy az egyletek már béke idején országszerte úgy legyenek megalakulva, miszerint áldásos működésüket adott alkalommal rögtön megkezdhesék.“

És hazánk számtalan városa sietett fel-

séges királynénk belénk vetett bizalmának megfelelni s megalakítá a vidéki és fiókegyesületeket, hogy háboru esetén nemzetünk legerőteljesebb sarját: a hadseregekben szolgáló fiainkat és testvéreinket megsebesülés vagy megbetegedés esetén megmentse és visszaadja az élőknek vagy legalább kínos állapotukat elviselhetővé tegye.

Kétségtelennek tartjuk, hogy városunk női s férfi közönsége, mely ezen magasztos ügy iránt részvételt viseltetik, sietni fog az áldásdus s humanisztikus egyesület tagjai közé lépni s ama reményünknek adunk kifejezést, hogy ezen alkalommal is a kezdeményezést a jótékony terén fényes meteorként tűndöklő „Sárosmegyei Jótékony Nőegylet“ fogja megtenni.

T a n ü g y.

A helybeli kir. kath. főgymnasiumban a tanulók felvétele a f. hó 27—31-én reggeli 8 órától 12-ig a gymnasium épületében történik.

A gymnasium első osztályába csak oly tanuló léphet, ki a 9. évet betöltötte s 12 évnél nem idősebb, mely körülmény keresztlevél, illetőleg hiteles születési bizonyítvány alapján igazolandó. Tizenkét évnél idősebb ifju felvétele fölött a tanártestület határoz. Ismereteinek mértékére nézve megkívánatik, hogy a népiszkola negyedik osztályának tananyagában kellő jártassággal bírjon; ezen ismereteit felvétele napjának délutánján kiállandó felvételi vizsgálaton igazolja.

A felsőbb osztályokba való felvétel a megelőző osztálynak sikeres végeztétől függ.

T Á R C A.

D U E T T.

Humoreszk.

I.

Holofernes hatalmas vezér volt, országokat meg népeket hajtott Nabukodonozor rabigája alá, s őt egy nő tette tönkre! . . .

Sámson testi ereje páratlan volt, karjaival palotákat változtatott romokká, s őt szintén egy nő tette tönkre! . . .

Angyal Bendi híres rabló-betyár volt annak idejében, a vármegye sehoggy sem bírta kézre keríteni, s egy gyöngye asszony mégis bitófára jutatta őt! . . .

Lám, ezek mind olyan példák, melyekből bárki is megtanulhatja, hogy az asszony veszedelmes portéka! . . .

S mindezek dacára Sutyomberky Pista jurista barátom még sem tanult e példákból! . . .

De hogy a dologra térjek, először is, — mint illetendő ember — bemutatom t. olvasóimnak Sutyomberky Pista ő juristaságát

Vala ő fiatal, csinos, barna s gazdag legény.

Hogy fiatal volt, arról tanúságot tesz keresztlevele, mely szerint ez időben csak 23 éves; hogy csinos vala, a mellett bizonyít az a sok cotillon-rendjel, melyet többrendbeli „hölgyválasztások“ alkalmával kapott kecses sylphidektől; hogy barna volt, arról beszélnek hollóhaja, éjsötét szemei s barna arcóere, — intra paraenthesim legyen mondva, hogy „rajkónak“ is csúfoltuk, — és végre, hogy gazdag vala, arról tanúságot tesz borzasztó adósságai! (Jelenleg e szerint ítéli meg az ember anyagi jólétét.)

Egy csepp csodálatra méltó sincs tehát a dologban, ha a mamák ő kigyelmét — ily tulajdonságok mellett — igen jó parthienak tartották.

Hiszen kacsingatott is Pistára nem egy s nem is két szép leány; de ő hideg phlegmával fogadta a szerelmes pislantásokat.

„Neki nem kell szerető! . . . nincs a világon

az a lány, a kibe ő bele tudna szeretni!“ szokta volt mondogatni, pedig minden ujára kaphatott volna egyet a kópé! . . .

Hej! . . . csak én lettem volna az ő bőrében! . . . tudom, hogy még az egykori budai basán is túltettem volna! . . .

No, hanem hát nem lehet mindenki csinos és ahhoz még gazdag is! . . .

Tény, hogy én is hasonlítottam egyben Sutyomberky Pistához, csak hogy ezen tulajdonság inkább megrovást, mintsem dicséretet érdemel, lévén ő is oly garázda ember, mint én! . . .

De még sem úgy volt! mert ebben is volt közöttünk különbség, amennyiben minket tanulókat minden garázdálkodás alkalmával, simpliciter, a kóterbe csuktak, őt pedig nem.

Egyszer, emlékszem, meghívtak hármunkat, — Pista is közöttünk volt, egy zsidó lakadalomra. A meghívást persze elfogadtuk.

Eleinte szép csöndben ment a mulatság, — etettek, itattak bennünket s mi — dicséretére legyen mondva a fiatal gyomornak és toroknak — tisztességesen megfeleltünk a hozzánk kötött reményeknek! . . .

Hanem nem tartott ez ám így sokáig! . . . Pista valahogy többet talált bekapni a búhárító italból, miért is megfellekedvén a helyről, a hol voltunk, széles kedvében elkezdte énekelni:

„In des Kuwiks grossem Saal,
Wird auf Pyrem 'a grosser Ball!
Hajdidl, hajdidl, hepp!“

No hiszen még csak ez hiányzott! . . .

A mennyi orthodox volt ott, — a neologok maguk is kacagtak! — az mind felugrált, fenyegetvén bennünket a kilökökessel.

Tyhü! . . . a ki lelke van! . . . már most csak szabaduljunk, gondolám magamban.

Pista azonban nem így vélekedett; ő ráállt a harcra s a lakadalomból égi háboru lett, dacára a téli időnek! . . .

Mondhatom, igen vitézül harcoltunk.

Pista egyre csak azt kiabálta, hogy „üssed, hisz nem apád!“ . . . s tört, rontott mindent és

mindenfelé, a merre csak pusztulást hozó keze elhatott. . . .

Összetört egy garmada poharat, tányért, palackot, üdvsát, kancsót, fejet, etc. . . .! de végre is a tulnyomó erőnek kénytelenek lévén engedni, az ajtón keresztül az utcára szorítottánk! . . .

Mikor künn voltunk, az ablakokra került a sor, s miután egynehányat szerencsésen bevettünk, a rendőrök is megjelentek s az én becses személyemet másodmagammal szépen felcipelték az „ingyen kvártélyra!“ . . .

Reggel nézem, hogy ki tehát az én tulajdonképeni hüvösbeli collegám? — éjjel nem igen láttam, aztán meg mi csürés-csavarás? egy kissé be is voltam állítva! — . . . bizony nem a Pista volt, hanem a másik pajtás! . . .

Pista ekkor is kikerülte a „kóter“, már pedig alig emlékszem, hogy valaha hasonló bajba kerültünk volna! . . .

— Hja! cimborák, . . . nincs a városnak az a rendőre, a ki engem becipeljen! . . . mondá másnap nagy hetykén, midőn fatális esetünket elmondók neki. . . .

Már az mindig így volt! . . . Ha szerelemről beszélünk, kinevetett minket s azzal állott elő, hogy nincs az a lány széles e világon, a kibe ő beleszeretne; ha pedig a „kóter“-ről beszélünk, akkor meg avval csattintott, közénk, hogy:

— Úgy vigyázzatok magatokra, mint én! . . . lám, engem semmiféle rendőri hatalom sem tett, s nem is tesz „dutyiba!“ . . .

Az igazat megvallva, borzasztóan örültünk volna, ha már egyszer rajta is megesett volna az egyik vagy másik eset a főnnebbiektől! . . .

Sőt, — no, hanem ez közöttünk legyen mondva, — össze is esküdtünk ellene, de célt még sem értünk! . . .

És ime! a mit mi férfiak, a halandóknak erősebbik neme, nem valánk képesek véghez vinni, azt véghez vitte egy gyöngye nő! . . .

Váltig állította Pista, hogy nem lesz ő szerelmes senkibe, s hogy nem lesz ő „kóter“-ben soha, — mégis megizelte mindakettőt, — s mind e két bajnak egy gyöngye nő volt az oka! . . .

A javító vizsgálatok a beírás napjain tartatnak. A tanév *Veni Sancté*-vel kezdődő isk. ünneppélyvel szept. 1-én nyitattik meg. A rendszeres tanítás szept. 2-án kezdődik. Kelt Eperjesen, 1880. évi aug. 20-án.
Nuber Sándor s. k. igazgató.

Az új erdőtvény.

(Vége.)

A törvényhatóságok és közegek főbb teendői. Az erdei tűzoltás iránt s rovarkárók eseteire vonatkozólag, a lakosságot és erdőbirtokosokat a törvény határozmányaira figyelmeztetni 11., 12., 13., 14. §§.

A közigazgatási bizottságba, belügyminiszteri engedéllyel, kültagokat választani 26. §.

A törvényhatósági és községi rendőri közegeket, kik az erdőfelügyelő felhívására rögtön közreműködni tartoznak, e végből megfelelőleg utasítani 31. §.

Az erdőbirtokosokat figyelmeztetni, miszerint megengedni tartoznak, hogy a kir. erdőfelügyelő vagy helyettese erdejüket bármikor bejárassa 35. §.

Utasítani a szolgabirákat, mezei rendőri kapitányokat, hogy az erdőőrök előttük teszik le a törvényszerű esküt s hogy ennek megtörténtéről általuk rovatos bizonylat állítandó ki 38., 39. §§.

Figyelmeztetni a törvényhatósági közegeket és lakosságot, hogy az erdőtiszték és erdőőrök szolgálataikban közbiztonsági közegeknek tekintendők 40. §.

Kellő ellenőrzés végett figyelmeztetni a szolgabirákat, mezei rendőri kapitányokat (a fővárosban a kerületi előjáróságokat), hogy az erdőőrök erdei rovatos naplót tartoznak vezetni s azt minden hó 1. és 16. napján hozzájuk beküldeni 41. §.

Figyelmeztetni a községi előjárókat, községi közegeket, a megyei rendőri és közbiztonsági közegeket, hogy minden erdőrendészeti áthágást a községi előjáróságnak illetőleg a szolgabírónak, kapitánynak (Buda-Pesten az illető kerületi előjárónak) bejelenteni kötelesek s hogy viszont ezek minden ily följelentésről az illető erdőfelügyelőt azonnal értesíteni kötelesek 62., 63. §§.

Intézkedni az elsőfoku bíróságnál a jegyzőkönyv vezetéséről 124. §.

Az elsőfoku erdei kihágási bíróság tagjai külön esküre lévén kötelezve, ez iránt intézkedni 125. §.

Az erdei kihágások soron kívül a leggyorsabban lévén tárgyalandók, a tárgyalási napok iránt intézkedni 151. §.

A beerdősítési társulat kisajátítási joggal bír, mely az 1868. évi LV. t. c. értelmében gyakorlandó 174. §.

Figyelmeztetni a földbirtokosokat, hogy az erdei termékeknek földjeiken kártérítés mellett való szállítását a törvényben körülírt esetekben megengedni tartoznak, melynek befejezése az alispánnak (polgármesternek) bejelentendő 178. és 180. §§.

Az erdőtisztítási vagy tutajozási, s e célokból vízpálményi engedélyek megadása előtt a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak 182., 190. stb. §§.

Figyelmeztetni az illetőket, hogy a fauszatásra vagy tutajozásra jogosítottak s azok munkásai, mennyiben az elkerülhetlen szükséges, a közvetlen a víz partján fekvő földeken kártérítés mellett szabadon járhatnak 202. §.

Felügyelni a törvény azon rendeleteinek teljesítésére, melyek a fauszatás megkezdésére és befejezésére vonatkoznak 203–207. §§.

A közigazg. bizottságok főbb teendői:
A véderdők kijelölésénél és használati módjuk megállapításánál a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak 23. §.

A véderdőkben való legeltetés iránt határozni 7. §.

A rovarkárók megakadályozása és a költségek iránt intézkedni 15. §.

A kormány által kinevezett erdőtiszték tudomásul veszik, a többiek hivatalosan megerősítik 21. §.

Az erdőkezelő és őrző személyzet kinevezését szorgalmazni, esetleg eszközöket 23. §.

Elsőfoku erdőrendészeti hatóságot képezni 25. §.

Az erdőtvényben meghatározott teendői végrehajtására egy külön három tagú bizottságot választani, melynek tőléseiben a kir. erdőfelügyelő részt vesz; e bizottság erdőrendészeti ügyekben jártas kültagokkal szaporítható 26., 120. §§.

Az erdőtiszték a közigazgatási bizottság előtt esküt tesznek, miről rovatos bizonylat állítatik ki 38., 39. §§.

Erdőrendészeti áthágási esetekben elsőfoku hatóságot képezni, az eljárás hivatalból indítandó meg, s határozataik 15 nap alatt a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterhez felebbezhetők 61., 62., 63–68. §§.

Az elmulasztott dolog értékének kártalanítási összegnek hajtópénznek megállapítása végett érték és árszabályzatot állapítanak meg 85. §.

Faellási igazolványok behozatala iránt a törvényben körülírt esetekben, a belügyminiszterhez javaslatot tehetnek 115. §.

Erdei kihágási ügyekben a másodbírósági (társas bírósági) tagjait választja 119., 120. §§.

A másodfoku erdei kihágási bíróság tagjai hivatásokra nézve külön eskü letételére lévén kötelezve, ezt rendszerint a közigazgatási bizottság ülésén teszik le 125. §.

A kihágási esetekben végrehajtást teljesítő közeg eljárásának szabályszerűsége ellen fölmerült panasz fölött első fokozatban határozni (2. fok. a belügyminiszter) 163. §.

A beerdősítendő területek iránt a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak 165. §.

A beerdősítési társulatok megalakítását, mint erdőrendészeti elsőfoku hatóságot, küldöttség kirendelés által eszközölik 166. §.

A szárazon való szállítás szükségére, irányára, tartamára és módjaira, s a biztosítási összeg iránt elsőfokilag határozni 179. §.

velés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak, eljárni és véleményezőleg nyilatkoznak 182., 190. stb. §§.

Figyelmeztetni az illetőket, hogy a fauszatásra vagy tutajozásra jogosítottak s azok munkásai, mennyiben az elkerülhetlen szükséges, a közvetlen a víz partján fekvő földeken kártérítés mellett szabadon járhatnak 202. §.

Felügyelni a törvény azon rendeleteinek teljesítésére, melyek a fauszatás megkezdésére és befejezésére vonatkoznak 203–207. §§.

A közigazg. bizottságok főbb teendői:
A véderdők kijelölésénél és használati módjuk megállapításánál a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak 23. §.

A véderdőkben való legeltetés iránt határozni 7. §.

A rovarkárók megakadályozása és a költségek iránt intézkedni 15. §.

A kormány által kinevezett erdőtiszték tudomásul veszik, a többiek hivatalosan megerősítik 21. §.

Az erdőkezelő és őrző személyzet kinevezését szorgalmazni, esetleg eszközöket 23. §.

Elsőfoku erdőrendészeti hatóságot képezni 25. §.

Az erdőtvényben meghatározott teendői végrehajtására egy külön három tagú bizottságot választani, melynek tőléseiben a kir. erdőfelügyelő részt vesz; e bizottság erdőrendészeti ügyekben jártas kültagokkal szaporítható 26., 120. §§.

Az erdőtiszték a közigazgatási bizottság előtt esküt tesznek, miről rovatos bizonylat állítatik ki 38., 39. §§.

Erdőrendészeti áthágási esetekben elsőfoku hatóságot képezni, az eljárás hivatalból indítandó meg, s határozataik 15 nap alatt a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterhez felebbezhetők 61., 62., 63–68. §§.

Az elmulasztott dolog értékének kártalanítási összegnek hajtópénznek megállapítása végett érték és árszabályzatot állapítanak meg 85. §.

Faellási igazolványok behozatala iránt a törvényben körülírt esetekben, a belügyminiszterhez javaslatot tehetnek 115. §.

Erdei kihágási ügyekben a másodbírósági (társas bírósági) tagjait választja 119., 120. §§.

A másodfoku erdei kihágási bíróság tagjai hivatásokra nézve külön eskü letételére lévén kötelezve, ezt rendszerint a közigazgatási bizottság ülésén teszik le 125. §.

A kihágási esetekben végrehajtást teljesítő közeg eljárásának szabályszerűsége ellen fölmerült panasz fölött első fokozatban határozni (2. fok. a belügyminiszter) 163. §.

A beerdősítendő területek iránt a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak 165. §.

A beerdősítési társulatok megalakítását, mint erdőrendészeti elsőfoku hatóságot, küldöttség kirendelés által eszközölik 166. §.

A szárazon való szállítás szükségére, irányára, tartamára és módjaira, s a biztosítási összeg iránt elsőfokilag határozni 179. §.

Különfélék.

Koronás királyunk Ő Felségének 50. születési napjára tervezett s megállapított ünnepély fényesen sikerült. Reggeli 8¹/₂ órákor számosan gyűltek egybe Sárosmegye köztörvényhatósági bizottságának tagjai közül a megyeház nagytérképében, hol az Ő Felségéhez felterjesztendő hódoló fölirat fölolvastatott. 8 s ³/₄ órákor kezdődött a városi r. k. templomban az ünnepélyes hálaadó istentisztelet, melyet az apátplébános számos segédlettel végzett. A templomban láttuk a közös hadsereg s a honvédség, a megye, város, törvényszék s egyéb hivatalok tisztikarát, a főgymnasiun tanárkart stb. Díszszázadul a m. k. honvédség egyik félzászlóalja vala kirendelve, mely egyszersmind az üdvözléseket is eszközölte. Az istentisztelet végeztével történt a helyben állomásozó s ezen alkalommal kivonult katonai csapatok elléptetése. Délutáni 1 órákor tartott meg Tóth Miklós g. k. püspök Ő Moltóságánál rendezett díszbéd, melyen a háziur lelkes felkészítést mondott koronás fejedelmünkért, a királyné s trónörökösért s az uralkodó családjért. Vége esti 7³/₄ órákor kezdődött a kivilágítás, mely folytán városunk valódi fényárban úszott; kivált pedig impozans látványt nyújtának a város háza gyönyörű transparentjeivel, a megye háza, a „fekete sas” épülete, Szent-Andrássy háza s a püspöki palota. A közönség csak egy hullámmozott az utcákon egész 10 óráig, midőn a kivilágítás végeztével az ünnepélyesség is befejeztettek.

A g. k. székesegyházban az ünnepélyes hálaadó istentiszteletet önmaga a püspök Ő Moltósága vezette fényes segédlettel.

Az eperjes-városi újonnan elválasztott iskolaszék f. hó 19-én tartá meg Pletényi Endre apátplébános elnöke alatt alakuló ülését, melyen aelnökül: Fuhrmann Andor, gondnokul Vilcz Kamill, pénztárnokul Kovács Gyula s jegyzőül Vida Aladár urak választattak meg. Azt hiszik, hogy városunk kath. közönségének általános óhaját fejezzük ki, midőn ama reményünknek adunk kifejezést, miszerint az újonnan megválasztott s megalakult iskolaszék, melyben városunk polgárainak legderekabbjai foglalnak helyet, mindent el fog követni, mi kath. népiskolánk emelését s fejlődését előmozdítja.

Szt. István napjának évfordulóján, ugy mint más években, ünnepélyes istentisztelet tartottunk.

Majdnem ugyanazon időben, midőn Pozsonyban a tűzoltó egyesület V. nagygyűlése tartatik, Tordán az erdélyi „Székely-egyesület” tartja nagy ünnepélyek között közgyűlését. Még ezen hónap folytán lesz a „Természetvizsgálók s Orvosok” országos gyűlése Szombathelyen, az „Országos Dalár-ünnepély” Kolozsvárott, nem sorozva ide a vidéki gyűléseket s összejöveteleket, mint pl. a bajai méhészgyűlést stb.

Bartfáról vesszük a következő sorokat: Folyó hó 8-án a bartfai fűrdőben Lányi zenekara több műkedvelő kíséretében, hangversenyt hirdetett. Elérkezett a várt nap, a fűrdői s vidéki közönség összecsoportosult, de a hirdett kedélyes mulatság elmaradt, mert a műkedvelők a közönséget fel-

Olyan kis városban, mint a milyenben mi jogászokdunk, egy fiatal nő — pláne, ha szép! — igen nagy forrongást képes előidézni az ifjuság sorában.

Ekkortájt egy gyönyörű leányka tűnt fel székvárosunk hölgyei között.

Persze a jogász uraknak elég volt őt csak egyszer meglátni, hogy mindnyájan belé bolyduljanak; csakhogy az ismeretség igen nehezen ment, mert az illető szépség özvegy anyjával úgyszólván zárdai életet élt.

Nem egy pohár ürült ki, — s nem egy collegám csipte le magát a fekete földig az ismeretlen szépség egészségeért, — de mindannak dacára még csak a nevét sem tudhattuk meg.

Kicsoda? ... honnan jött? ... hogy hívják? ... ki udvarol neki? ... ezek valának az általános kérdések, de kielégítő választ nem kaphattunk!

Egy nap azonban borzasztó hűhóval beront az akademiára Sátán Muki collegánk, leül a cathedrára s rémitő fontos képpel eleferálja, miszerint ő az ismeretlen „szép” szobalányát megvesztetvén, megtudta: miszerint Hedvignek hívják, (zajos éljenzés!) s hogy mindennap délelőtti tíz órákor misét jár hallgatni a templomba! (dörgő éljen!)

Sátán Mukinak fáradozásai, s ez ügyben tanusított buzgalmaért jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott!

De hiszen, ... jó, hogy megtudtuk, hogy a szép Hedvig a kapucinus templomba jár! ...

Nekünk sem kellett több! ... ezentul mi is eljártunk szent misére, még pedig gyakrabban, mint az előadásra! ...

Pista pedig nevette az egészet.

— Még csak látni sem akarom, — szokta volt mondani, ha Hedviget emlegettük előtte; — a kapucinus atyák meg nem okosak, — folytató — hogy belépti díjat nem szednek tőletek.

De már Pista barátom, ebbe a lányba muszáj beleszeretned, akár török szakad! gondolám magamban.

Szép májusi délután volt, midőn egynehányad magammal a járdát tapostam, kritizálván — fiatal emberek szokása szerint, — a sétáló hölgyeket.

Változatosság kedvéért hátra teikntek, s kit látok a hátam mögött vagy husz lépésnyire jönni? ... a szép Hedviget anyjával.

No, itt az idő, most vagy soha! ... s rohantam előre a Pista lakására. (Ép a soron lakott.)

— Pista! — riasztám fel őt, délutáni álomból, — kelj föl, ha hiszesz egy Istenben! ...

— Mi baj? ... mi az? ... szólt levegő után kapkodva, — mi bajod van Laci, (ez az én becses nevem,) hogy ugy nekem rontasz?

— Jer ide pajtás! mondek s vonzolám őt az ablak felé.

— Nem tudom, mi a menkünek?

— Az istenért, jer már ide! ... erre jön a szép Hedvig!

— Bánom is én, akár maga a Vénus! ... felelé boszusan s avval ismét lefeküdt.

Én már kezdtem kétségbeesni.

— Pista! ... rimáncodám neki, — barátságunk szentségére kérlek, jer ide! ... tudod pajtás, csak azért szeretném, hogy Hedviget meglásd, hogy itélnéd meg, vajjon érdemes-e miatta párbajt vívni! (ez csak fogás volt.)

— Ily körülmények közt engedek kérésednek. Pista felkelt s az ablakhoz jött ... Egy-két percig várakoztunk még s az én kenyeres pajtásom meglátta Hedviget! ...

Fürkésző szemmel néztem Pistára, vizsgálándó a hatást.

Majd hanyatt estem!

Ez az ember teljesen megváltozott a néhány rövidke pillanat alatt fehér volt, mint a fal! ...

— No hát Pista pajtás, mit szólsz hozzá? — Jaj! ... jaj! ... sóhajtá ő feleletül.

Hát ugy-e, hogy csak szép leány az a Hedvig? faggattam őt.

— Hagyj békét barátom! ...

— Ehe! ... tudtam én, hogy a te szived sincs áttörhetlen jégburokkal fődve.

— Igazad van Laci pajtás! sóhajtá Pista.

— Ahá! — ugyebár, hogy ennél szebb olasz typust még nem láttál életedben? kérdém tőle kárörvendve.

— Ugyan no! ... hisz én már régen ismerem Hedviget! ... felelé haragosan.

Most meg rajtam volt a sor, hogy akkorát bámuljak, mint a borju az új kapura! ...

— Mi ... csoda ... da? ... te ... is ... me ... red ... Hed ... vi ... get?

— Ismerem hát!

— Hisz ez pompás! ... legalább felvilágosítasz e bájós lény felől.

— Csak azt lessed! ... nem vagyok tán boldog, hogy tükaimat bárkinék az orrára kössem!

— Ha én előtted „bárki” vagyok! — felelé neheztelve — tudtam, hogy érzékenyen találok, — akkor isten veled!

— Laci várj! ... kérlek várj! ... feledd el könnyelműen kiejtett szavamat; ... jer vissza s ülj le! ...

Visszatértem s leültem Pistához; rágyujtotunk s csöndes pipaszó mellett elmondott nekem Pista olyan históriát, melynek hallatára örökre elment a kedvem a házasságtól.

— Laci, — kezdé Pista, — én téged mindenkor őszinte barátomnak ismertelek s ugy hiszem, hogy az is vagy?!

— Hidd el, tiszta szivemből mondom, hogy nem csalatkoztál!

Kezet szoritottunk.

— Ennélfogva remélem, hogy a mit tőlem hallasz, az kettőnk közt marad.

— Becsületemre ígérem!

— Hallgasd meg tehát elbeszélésemet figyelemmel, — folytató ő, — s akkor megtudhatod, hogy miféle lány az a „szép Hedvig”?!

(Vége köv.)

ültető
egész
a Lány
végigh
által i
den eg
nepély
M
szept
Sáros
gyűlést
figyelt
lasztas
lyazati
lyi kele
fölvend
lódok fi
A
Antal E
lina, an
Degner
jesről p
jesről.
Grosscl
Budapest
Haske I
pestről,
neje, M
Hegedüs
mérnök.
Berthoty
Szathmá
kekkel
rövidebb
volt: 88
M
folyó év
szilvázi
alkalmá
11. és
oderberg
felé köz
schenbe
mésékelt
jegyek T
számítand
birnak.
Bizi
több szede
a biztosít
zik az iga
mázzák a
vége pedig
buknak.
rövid idő
Az e tétel
példája fo
teri eskü
társulat ig
tőre. A
világra.
ságnak a
gei, és h
egy fillér
ján nagy
csalást pa
sítették;
komédiát,
a részvény
tek. E d
hazai köz
oly társula
tosítson s
lyeket mód
biztosítéko
esetkez ha
Dr. T
szék egy
vajlás mia
tározta, h
hanem elő
Julius 5-ét
meg Sala
testalkatú.
sokszor tan
hogy 40—
a „proced
vizet akart
vették a ő
rajta. De
kinálgatni
maradt. S
igérték, ho
készülve a
élni. A b
Salat, de
godtan elm
lelgetett a
napja éhez
ő csak taga
Végre azt
akar megh
31-én átsza
bácskájába;
s már szől
ájulás fogta
hoz tért. A
nap reggel

A javító vizsgálatok a beírás napjain tartatnak.
A tanév *Veni Sancte*-vel kezdődő isk. ünne-
pélylyel szept. 1-én nyitattik meg.
A rendes tanítás szept. 2-án kezdődik.
Kelt Eperjesen, 1880. évi aug. 20-án.
Nuber Sándor s. k.
igazgató.

Az új erdőtvény.

(Vége.)

A törvényhatóságok és közegek főbb teendői.
Az erdei tüzoltás iránt s rovarkárok eseteire
vonatkozólag, a lakosságot és erdőbirtokosokat a
törvény határozmányaira figyelmeztetni 11., 12., 13.,
14. §§.

A közigazgatási bizottságba, belügyminiszteri
engedéllyel, kültagokat választani 26. §.

A törvényhatósági és községi rendőri köze-
geket, kik az erdőfelügyelő felhívására rögtön köz-
reműködni tartoznak, e végből megfelelőleg utasi-
tani 31. §.

Az erdőbirtokosokat figyelmeztetni, miszerint
megengedni tartoznak, hogy a kir. erdőfelügyelő
vagy helyettese erdejüket bármikor bejárassa 35. §.

Utastítani a szolgabírákat, mezei rendőri ka-
pitányokat, hogy az erdőőrök előttük teszik le a
törvényszerű esküt s hogy ennek megtörténtéről
általuk rovatos bizonylat állítandó ki 38., 39. §§.

Figyelmeztetni a törvényhatósági közegeket
és lakosságot, hogy az erdőtisztek és erdőőrök
szolgálatukban közbiztonsági közegeknek tekinten-
dők 40. §.

Kelendő ellenőrzés végett figyelmeztetni a szol-
gabírákat, mezei rendőri kapitányokat (a főváros-
ban a kerületi előjáróságokat), hogy az erdőőrök
erdei rovatos naplót tartoznak vezetni s azt min-
den hó 1. és 16. napján hozzájuk beküldeni 41. §.

Figyelmeztetni a községi előjárókat, községi
közegeket, a megyei rendőri és közbiztonsági kö-
zegeket, hogy minden erdőrendészeti áthágást a
községi előjáróságnak illetőleg a szolgabírónak,
kapitánynak (Buda-Pesten az illető kerületi elő-
járónak) bejelenteni kötelesek s hogy viszont ezek
minden ily följelentésről az illető erdőfelügyelőt
azonnal értesíteni kötelesek 62., 63. §§.

Intézkedni az elsőfoku bíróságnál a jegyző-
könyv vezetéséről 124. §.

Az elsőfoku erdei kihágási bíróság tagjai
külön esküre lévén kötelezve, ez iránt intézkedni
125. §.

Az erdei kihágások soron kívül a leggyor-
sabban lévén tárgyalandók, a tárgyalási napok
iránt intézkedni 151. §.

A beerdősítési társulat kisajátítási joggal bir,
mely az 1868. évi LV. t. c. értelmében gyakor-
landó 174. §.

Figyelmeztetni a földbirtokosokat, hogy az
erdei termékeknek földjeiken kártérítés mellett
való szállítását a törvényben körülírt esetekben
megengedni tartoznak, melynek befejezése az al-
ispánnak (polgármesternek) bejelentendő 178. és
180. §§.

Az fauszatási vagy tutajozási, s e célokból
vízépítmenyi engedélyek megadása előtt a földmi-
velés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meg-
hallgattatnak 182., 190. stb. §§.

Figyelmeztetni az illetőket, hogy a fauszta-
tásra vagy tutajozásra jogosítottak s azok munká-
sai, mennyiben az elkerülhetlen szükség, a
közvetlen a víz partján fekvő földeken kártérítés
mellett szabadon járhatnak 202. §.

Felügyelni a törvény azon rendeleteinek tel-
jesítésére, melyek a fauszatás megkezdésére és
befejezésére vonatkoznak 203-207. §§.

A közigazg. bizottságok főbb teendői:
A véderdők kijelölésénél és használati mód-
juk megállapításánál a földmívelés-, ipar- és keres-
kedelmi miniszter által meghallgattatnak 23. §.

A véderdőkben való legeltetés iránt határoz-
nak 7. §.

A rovarkárok megakadályozása és a költségek
iránt intézkednek 15. §.

A kormány által kinevezett erdőtiszteket tud-
omásul veszik, a többiek hivatalosan megerősít-
tik 21. §.

Az erdőkezelő és őrző személyzet kinevezését
szorgalmazzák, esetleg eszközlik 23. §.

Elsőfoku erdőrendészeti hatóságot képez-
nek 25. §.

Az erdőtvényben meghatározott teendői
végrehajtására egy külön három tagú bizottságot
választanak, melynek ülésében a kir. erdőfelügyelő
részt vesz; e bizottság erdészeti ügyekben jártas
kültagokkal szaporítható 26., 120. §§.

Az erdőtisztek a közigazgatási bizottság előtt
esküt tesznek, miről rovatos bizonylat állítatik
ki 38., 39. §§.

Erdőrendészeti áthágási esetekben elsőfoku
hatóságot képeznek, az eljárás hivatalból indítandó
meg, s határozataik 15 nap alatt a földmívelés-,
ipar- és kereskedelmi miniszterhez felebbezhetők
61., 62., 63-68. §§.

Az elmulasztott dolog értékének kártalanít-
ási összegnek hajtópénznek megállapíthatása végett
érték és árszabályzatot állapítanak meg 85. §.

Feladati igazolványok behozatala iránt a tör-
vényben körülírt esetekben, a belügyminiszterhez
javaslatot tehetnek 115. §.

Erdei kihágási ügyekben a másodbírósági
(társas bíróság) tagjait választja 119., 120. §§.

A másodfoku erdei kihágási bíróság tagjai
hivatásokra nézve külön eskü letételére lévén kö-
telezve, ezt rendszerint a közigazgatási bizottság
ülésén teszik le 125. §.

A kihágási esetekben végrehajtást teljesítő
közeg eljárásának szabályszerűsége ellen fölmerült
panasz fölött első fokozatban határoznak (2. fok. a
belügyminiszter) 163. §.

A beerdősítendő területek iránt a földmive-
lés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghall-
gattatnak 165. §.

A beerdősítési társulatok megalakítását, mint
erdőrendészeti elsőfoku hatóság, küldöttség kiren-
delés által eszközlik 166. §.

A szárazon való szállítás szüksége, iránya,
tartama és módzatai, s a biztosítási összeg iránt
elsőfokulag határoznak 179. §.

— Ehe!... tudtam én, hogy a te szived
sincs áttörhetlen jégburokkal födve.
— Igazad van Laci pajtás! sóhajtá Pista.
— Ahá! — ugyebár, hogy ennél szebb olasz
typust még nem láttál életedben? kérdém tőle
kárörvendve.
— Ugyan no!... hisz én már régen ismerem
Hedviget!... felelé haragosan.
Most meg rajtam volt a sor, hogy akkorát
bámuljak, mint a borju az új kapura!...
— Mi... csó... da?... te... is... me
... red... Hed... vi... get?
— Ismerem hát!
— Hisz ez pompás!... legalább felvilágo-
sítasz e bájos lény felől.
— Csak azt lessed!... nem vagyok tán bo-
lond, hogy titkaimat bárkinek az orrára kössem!
— Ha én előtted „bárki“ vagyok! — fele-
lém neheztelve — tudtam, hogy érzékenyen talál-
lom, — akkor isten veled!
— Laci várj!... kérlek várj!... feledd el
könyvemien kiejtett szavamat;... jer vissza s
ülj le!...
Visszatértem s leültem Pistához; rágyujtot-
tunk s csöndes pipaszó mellett elmondott nékem
Pista olyan históriát, melynek hallatára örökre el-
ment a kedvem a házasságtól.
— Laci, — kezdé Pista, — én téged min-
denkor őszinte barátomnak ismertelek s úgy hiszem,
hogy az is vagy?...
— Hidd el, tiszta szivemből mondom, hogy
nem csalatkoztál!
Kézét szoritottunk.
— Ennélfogva remélem, hogy a mit tőlem
hallasz, az kettőnk közt marad.
— Becstülemre ígérem!
— Hallgasd meg tehát elbeszélésemet figye-
lemmel, — folytatá ő, — s akkor megtudhatod,
hogy miféle lány az a „szép Hedvig“?...
(Vége köv.)

— Szép májusi délután volt, midőn egy-
hányad magammal a járdát tapostam, kritizálván
— fiatal emberek szokása szerint, — a sétáló
hölgyeket.
Változatosság kedvéért hátra teikntek, s kit
látok a hátam mögött vagy husz lépésnyire
jónni?... a szép Hedviget anyjával.
No, itt az idő, most vagy soha!... s ro-
hantam előre a Pista lakására. (Ép a soron
lakott.)
— Pista! — riasztám fel őt, délutáni álmá-
ból, — kelj föl, ha hiszed egy Istenben!...
— Mi baj?... mi az?... szólt levegő után
kapkodva, — mi bajod van Laci, (ez az én becses
nevem.) hogy ugy nekem rontasz?
— Jer ide pajtás! mondék s vonzólam őt
az ablak felé.
— Nem tudom, mi a menkűnek?
— Az istenért, jer már ide!... erre jön a
szép Hedvig!
— Bámom is én, akár maga a Vénus!...
felelé boszusan s avval ismét lefeküdt.
Én már kezdtem kétségbeesni.
— Pista!... rimázkodám neki, — barátsá-
gunk szentségére kérlek, jer ide!... tudod pajtás,
csak azért szeretném, hogy Hedviget meglásd,
hogy itélnéd meg, vajjon érdemes-e miatta párba-
vivni! (ez csak fogás volt.)
— Ily körülmények közt engedek kérésednek.
Pista felkelt s az ablakhoz jött... Egy-két
percig várakoztunk még s az én kenyeres pajtá-
som meglátta Hedviget!...
Fürkésző szemmel néztem Pistára, vizsgálendő
a hatást.
Majd hanyatt estem!
Ez az ember teljesen megváltozott a néhány
rövidke pillanat alatt fehér volt, mint a fal!...
— No hát Pista pajtás, mit szólsz hozzá?
— Jaj!... jaj!... sóhajtá ő feleletül.
— Hát ugy-e, hogy csak szép leány az a
Hedvig? faggattám őt.
— Hagyj békét barátom!...

Olyan kis városban, mint a milyenben mi
jogászokdtunk, egy fiatal nő — pláne, ha szép! —
igen nagy forrongást képes előidézni az ifjuság so-
raiban.
Ekkortájt egy gyönyörű leányka tűnt fel
székvárosunk hölgyei között.
Persze a jogász uraknak elég volt őt csak
egyszer meglátni, hogy mindnyájan belé bolon-
duljanak; csakhogy az ismeretség igen nehezen
ment, mert az illető szépség özvegy anyjával ugy-
szólván zárdai életet élt.
Nem egy pohár ürült ki, — s nem egy col-
legám csipte le magát a fekete földig az ismeret-
len szépség egészségeért, — de mindannak dacára
még csak a nevét sem tudhattuk meg.
Kicsoda?... honnan jött?... hogy hiv-
ják?... ki udvarol neki?... ezek valának az
általános kérdések, de kielégítő választ nem kap-
hattunk!...
Egy nap azonban borzasztó hűhóval beront
az akademiára Sátán Muki collegánk, leül a cathed-
rára s rémitő fontos képpel eleferálja, miszerint
ő az ismeretlen „szép“ szobalányát megveszte-
getvén, megtudta: miszerint Hedvignek hívják, (za-
jos eljenzés!) s hogy mindennap délelőtti tíz óra-
kor misét jár hallgatni a templomba! (dörgő
éjlen!)

Sátán Mukinak fáradozásai, s ez ügyben ta-
nusított buzgalmaért jegyzőkönyvileg köszönet szá-
vaztatott!

De hiszen, ... jó, hogy megtudtuk, hogy a
szép Hedvig a kapucinus templomba jár!...
Nekünk sem kellett több!... ezentul mi is
eljártunk szent misére, még pedig gyakrabban,
mint az előadásra!...

Pista pedig nevette az egészet.
— Még csak látni sem akarom, — szokta
vontatni, ha Hedviget emlegettük előtte; —
a kapucinus atyák meg nem okosak, — folytatá
— hogy belépti díjat nem szednek tőletek.

De már Pista barátom, ebbe a lányba muszáj
beleszeretned, akár török szakad! gondolám ma-
gamban.

Különfélék.

Koronás királyunk Ő Felségének 50. szüle-
tési napjára tervezett s megállapított ünnepély
fényesen sikerült. Reggeli 8 $\frac{1}{2}$ órakor számosan
gyűltek egybe Sárosmegye köztörvényhatósági bi-
zottságának tagjai közül a megyeház nagytermében,
hol az Ő Felségéhez felterjesztendő hódoló fölirat
fölvastatott. 8 s $\frac{3}{4}$ órakor kezdődött a városi
r. k. templomban az ünnepélyes hálaadó istentiszte-
let, melyet az apátplébános számos segédlettel
végzett. A templomban láttuk a közös hadsereg
s a honvédség, a megye, város, törvényszék s egyéb
hivatalok tisztikarát, a főgymnasiun tanárkart stb.
Díszszázadul a m. k. honvédség egyik félzászló-
alja vala kirendelve, mely egyszersmind az üdv-
lövéseket is eszközölte. Az istentisztelet végeztével
történt a helyben állomásozó s ezen alkalommal
kivonult katonai csapatok elléptetése. Délutáni 1
órákor tartott meg Tóth Miklós g. k. püspök Ő
Méltóságánál rendezett díszbéd, melyen a háziur
lelkes felkészítést mondott koronás fejedelmünkért,
a királyné s trónörökösért s az uralkodó családjért.
Végre esti 7 $\frac{3}{4}$ órakor kezdődött a kivilágítás,
mely folytán városunk valódi fényárban úszott; ki-
vált pedig impozans látványt nyújtának a város-
háza gyönyörű transparentjeivel, a megye háza, a
„fekete sas“ épülete, Szent-Andrássy háza s a püs-
pöki palota. A közönség csak ugy hullámzott az
utcákon egész 10 óráig, midőn a kivilágítás vé-
geztével az ünnepélyesség is befejeztettek.

A g. k. székesegyházban az ünnepélyes hála-
adó istentiszteletet önmaga a püspök Ő Méltósága
vegezte fényes segédlettel.

Az eperjes-városi újonnan elválasztott is-
kolaszék f. hó 19-én tartá meg Pletényi Endre
apátplébános elnöke alatt alakuló ülését, melyen
alelnökül: Fuhrmann Andor, gondnokul Vilcz
Kamill, pénztárnokul Kovács Gyula s jegyzőül
Vida Aladár urak választattak meg. Azt hisz-
szük, hogy városunk kath. közönségének általá-
nos óhaját fejezzük ki, midőn ama reményünk-
nek adunk kifejezést, miszerint az újonnan meg-
választott s megalakult iskolaszék, melyben váro-
sunk polgárainak legderékabjai foglalnak helyet,
mindent el fog követni, mi kath. népiskolánk
emelését s fejlődését előmozdíthatja.

Szt. István napjának évfordulóján, ugy mint
más években, ünnepélyes istentisztelet tartott.

Majdnem ugyanazon időben, midőn Pozsony-
ban a tűzoltó egyesületek V. nagygyűlése tartatik,
Tordán az erdélyi „Székely-egyesület“ tartja nagy
ünnepélyek között közgyűlését. Még ezen hónap
folytán lesz a „Természetvizsgálók s Orvosok“ or-
szágos gyűlése Szombathelyen, az „Országos Da-
lár-ünnepély“ Kolozsvárott, nem sorozva ide a vi-
déki gyűléseket s összejöveleteket, mint pl. a bajai
méhészgyűlést stb.

Bárfáról vesszük a következő sorokat: Folyó
hó 8-án a bárfai fűrdőben Lányi zenekara, több
műkedvelő kíséretében, hangversenyt hirdetett.
Elérkezett a várt nap, a fűrdői s vidéki közönség
össze csoportosult, de a hirdett kedélyes multság
elmaradt, mert a műkedvelők a közönséget fel-

ültette
egész
a Lány
végigh
által
den eg
nepélye
M
szepet
Sáros
gyűlést
főjegyz
lasztás
A
lyázati
lyi kele
fölvend
lódok fi
A
Antal E
lina, an
Degner
jesről p
jesről.
Grosssch
Budapes
Haske I
pestről.
neje. Ma
Hegedüs
mérnök.
Berthoty
Szathmá
kekkel
rövidebb
volt: 88
Mé
Folyó év
szilvázi
alkalmáb
11. és
oderberg
felé köz
schenbe
mésékelt
jegyek T
számítand
birnak.
Bizi
több szed
a biztosít
zik az iga
mázzák a
vége pedig
buknak.
rövid idő
Az e tére
példája fo
teri eskü
társulat ig
tőre. A
világra.
ságnak a
gei, és h
egy fillér
ján nagy
csalást pa
sítették;
komédiát,
a részvény
tek. E d
hazai köz
oly társula
tosítson s
lyeket mó
biztosítéko
esetkez ha
Dr. T
szék egy
vajlás mia
tározta, h
hanem elő
Julius 5-én
meg Sala
testalkatú.
sokszor tan
hogy 40-
a „proced
vizet akart
vették a d
rajta. De
kinálgatni
maradt. S
igérték, ho
készülve a
élni. A b
Salat, de
godtan elm
lelgetett a
napja éhez
ő csak tag
Végre azt
akar megh
31-én átsz
bácskájába;
s már szől
ájulás fogt
hoz tért. A
nap reggel

A javító vizsgálatok a beírás napjain tartatnak. A tanév *Veni Sancte*-vel kezdődő isk. ünnepegyelyle szept. 1-én nyitattik meg. A rendes tanítás szept. 2-án kezdődik. Kelt Eperjesen, 1880. évi aug. 20-án. Nuber Sándor s. k. igazgató.

Az új erdőtvény.

(Vége.)

A törvényhatóságok és közegeik főbb teendői. Az erdei lakosságok és erdőbirtokosok a törvény határozmányaira figyelmeztetni 11., 12., 13., 14. §§.

A közigazgatási bizottságba, belügyminiszteri engedéllyel, kültagokat választani 26. §.

A törvényhatósági és községi rendőri közegeket, kik az erdőfelügyelő felhívására rögtön közreműködni tartoznak, e végből megfelelőleg utasítani 31. §.

Az erdőbirtokosokat figyelmeztetni, miszerint megengedni tartoznak, hogy a kir. erdőfelügyelő vagy helyettese erdejüket bármikor bejárassa 35. §. Utasítani a szolgabírákat, mezei rendőri kapitányokat, hogy az erdőőrök előttük teszik le a törvényszerű esküt s hogy ennek megtörténtéről általuk rovatos bizonylat állítandó ki 38., 39. §§.

Figyelmeztetni a törvényhatósági közegeket és lakosságát, hogy az erdőtiszték és erdőőrök szolgálataikban közbiztonsági közegeknek tekintendők 40. §.

Kellő ellenőrzés végett figyelmeztetni a szolgabírákat, mezei rendőri kapitányokat (a fővárosban a kerületi előjáróságokat), hogy az erdőőrök erdei rovatos naplót tartoznak vezetni s azt minden hó 1. és 16. napján hozzájuk beküldeni 41. §.

Figyelmeztetni a községi előjárókat, községi közegeket, hogy mezei rendőri és közbiztonsági közegeket, hogy minden erdőrendészeti áthágást a községi előjárásának illetőleg a szolgabírónak, kapitánynak (Buda-Pesten az illető kerületi előjárónak) bejelenteni kötelesek s hogy viszont ezek minden ily följelentésről az illető erdőfelügyelőt azonnal értesíteni kötelesek 62., 63. §§.

Intézkedni az elsőfoku bíróságnál a jegyzőkönyv vezetése iránt 124. §.

Az elsőfoku erdei kihágási bíróság tagjai külön esküre lévén kötelezve, ez iránt intézkedni 125. §.

Az erdei kihágások soron kívül a leggyorsabban lévén tárgyalandók, a tárgyalási napok iránt intézkedni 151. §.

A beerdősítési társulat kisajátítási joggal bír, mely az 1868. évi LV. t. c. értelmében gyakorlandó 174. §.

Figyelmeztetni a földbirtokosokat, hogy az erdei termékeknek földjeiken kártérítés mellett való szállítását a törvényben körülírt esetekben megengedni tartoznak, melynek befejezése az alispánnak (polgármesternek) bejelentendő 178. és 180. §§.

Az fauszatási vagy tutajozási, s e célokból vízepítmenyi engedélyek megadása előtt a földmi-

velés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak, eljárnak és véleményezőleg nyilatkoznak 182., 190. stb. §§.

Figyelmeztetni az illetőket, hogy a fauszatásra vagy tutajozásra jogosítottak s azok munkásai, mennyiben az elkerülhetlen szükséges, a közvetlen a víz partján fekvő földeken kártérítés mellett szabadon járhatnak 202. §.

Felügyelni a törvény azon rendeleteinek teljesítésére, melyek a fauszatás megkezdésére és befejezésére vonatkoznak 203-207. §§.

A közigazg. bizottságok főbb teendői: A véderők kijelölésénél és használati módjuk megállapításánál a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak 23. §.

A véderőkben való legettetés iránt határoznak 7. §.

A rovarkárok megakadályozása és a költségek iránt intézkednek 15. §.

A kormány által kinevezett erdőtisztéket tudomásul veszik, a többieket hivatalosan megerősítik 21. §.

Az erdőkezelő és őrző személyzet kinevezését szorgalmazzák, esetleg eszközlik. 23. §.

Elsőfoku erdőrendészeti hatóságot képeznek 25. §.

Az erdőtvényben meghatározott teendői végrehajtására egy külön három tagú bizottságot választanak, melynek ülésében a kir. erdőfelügyelő részt vesz; e bizottság erdészeti ügyekben jártas kültagokkal szaporítható 26., 120. §§.

Az erdőtiszték a közigazgatási bizottság előtt esküt tesznek, miről rovatos bizonylat állítatik ki 38., 39. §§.

Erdőrendészeti áthágási esetekben elsőfoku hatóságot képeznek, az eljárás hivatalból indítandó meg, s határozataik 15 nap alatt a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterhez felelbezhetők 61., 62., 63-68. §§.

Az elmulasztott dolog értékének kártalanítási összegnek hajtópénznek megállapíthatása végett érték és árszabályzatot állapítanak meg 85. §.

Feladati igazolványok behozatala iránt a törvényben körülírt esetekben, a belügyminiszterhez javaslatot tehetnek 115. §.

Erdei kihágási ügyekben a másodbírósági (társas bíróság) tagjait választja 119., 120. §§.

A másodfoku erdei kihágási bíróság tagjai hivatásokra nézve külön eskü letételére lévén kötelezve, ezt rendszerint a közigazgatási bizottság ülésén teszik le 125. §.

A kihágási esetekben végrehajtást teljesítő közeg eljárásának szabályszerűsége ellen fölmerült panasz fölött első fokozatban határoznak (2. fok. a belügyminiszter) 163. §.

A beerdősítendő területek iránt a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter által meghallgattatnak 165. §.

A beerdősítési társulatok megalakítását, mint erdőrendészeti elsőfoku hatóság, küldöttség kirendelés által eszközlik 166. §.

A szárazon való szállítás szüksége, iránya, tartama és módjait, s a biztosítási összeg iránt elsőfokulag határoznak 179. §.

Különfélék.

Koronás királyunk Ő Felségének 50. születési napjára tervezett s megállapított ünnepély fényesen sikerült. Reggeli 8 1/2 órákor számosan gyűltek egybe Sáros megye köztörvényhatósági bizottságának tagjai közül a megyeház nagytermében, hol az Ő Felségéhez felterjesztendő hódoló fölirat fölolvastatt. 8 s 3/4 órákor kezdődött a városi r. k. templomban az ünnepélyes hálaadó istentisztelet, melyet az apátplébános számos segédlettel végzett. A templomban láttuk a közös hadsereg s a honvédség, a megye, város, törvényszék s egyéb hivatalok tisztikarát, a főgymnasiunai tanárkart stb. Díszszáradul a m. k. honvédség egyik félzászlóalja vala kirendelve, mely egyszersmind az üdvölköket is eszközölte. Az istentisztelet végeztével történt a helyben állomásozó s ezen alkalommal kivonult katonai csapatok elléptetése. Délutáni 1 órákor tartatott meg Tóth Miklós g. k. püspök Ő Méltóságánál rendezett díszebéd, melyen a háziur lelkes felköszöntőt mondott koronás fejedelmünkért, a királyné s trónörökösért s az uralkodó családjért. Vége esti 7 3/4 órákor kezdődött a kivilágítás, mely folytán városunk valódi fényárban úszott; kivált pedig impozans látványt nyújtának a város-háza gyönyörű transparentjeivel, a megye háza, a „fekete sas“ épülete, Szent-Andrássy háza s a püspöki palota. A közönség csak úgy hullámzott az utcákon egész 10 óráig, midőn a kivilágítás végeztével az ünnepélyeség is befejezték.

A g. k. székesegyházban az ünnepélyes hálaadó istentiszteletet önmaga a püspök Ő Méltósága vezette fényes segédlettel.

Az eperjes-városi újonnan elválasztott iskolaszék f. hó 19-én tartá meg Pletényi Endre apátplébános elnöke alatt alakuló ülését, melyen alelnökül: Fuhrmann Andor, gondnokul Vilecz Kamill, pénztárnokul Kovács Gyula s jegyzőül Vida Aladár urak választottak meg. Azt hisszük, hogy városunk kath. közönségének általános óhaját fejezzük ki, midőn ama reményünknek adunk kifejezést, miszerint az újonnan megválasztott s megalakult iskolaszék, melyben városunk polgárainak legderekabbjai foglalnak helyet, mindent el fog követni, mi kath. népiskolánk emelését s fejlődését előmozdithatja.

Szt. István napjának évfordulóján, úgy mint más években, ünnepélyes istentisztelet tartatott.

Majdnem ugyanazon időben, midőn Pozsonyban a tüzoltó egyesületek V. nagygyűlése tartatik, Tordán az erdélyi „Székely-egyesület“ tartja nagy ünnepélyek között közgyűlését. Még ezen hónap folytán lesz a „Természetvizsgálók s Orvosok“ országos gyűlése Szombathelyen, az „Országos Dálár-ünnepély“ Kolozsvárott, nem sorozva ide a vidéki gyűléseket s összejöveleteket, mint pl. a bajai méhészgyűlést stb.

Bártfáról vesszük a következő sorokat: Folyó hó 8-án a bártfai fűrdőben Lányi zenekara, több műkedvelő kíséretében, hangversenyt hirdetett. Elérkezett a várt nap, a fűrdői s vidéki közönség összecsoportosult, de a hirdett kedélyes mulatság elmaradt, mert a műkedvelők a közönséget fel-

II.

Olyan kis városban, mint a milyenben mi jogászoktunk, egy fiatal nő — pláne, ha szép! — igen nagy forrongást képes előidézni az ifjuság sorában.

Ekkortájt egy gyönyörű leányka tnt fel székvárosunk hölgyei között.

Persze a jogász uraknak elég volt őt csak egyszer meglátni, hogy mindnyájan belé boldunduljanak; csak hogy az ismeretség igen nehezen ment, mert az illető szépség özvegy anyjával úyszólván zárdai életet élt.

Nem egy pohár ürült ki, — s nem egy collegám csipte le magát a fekete földig az ismeretlen szépség egészségeért, — de mindannak dacára még csak a nevé sem tudhattuk meg.

Kicsoda? ... honnan jött? ... hogy hívják? ... ki udvarol neki? ... ezek valának az általános kérdések, de kielégítő választ nem kaphattunk!

Egy nap azonban borzasztó hűhóval beront az akademiára Sátán Muki collegánk, leül a cathedrára s rémitő fontos képpel eleferálja, miszerint ő az ismeretlen „szép“ szobalányát megvesztegetvén, megtudta: miszerint Hedvignek hívják, (zajos éljenzés!) s hogy mindennap délelőtti tíz órákor misét jár hallgatni a templomba! (dörgő éljen!)

Sátán Mukinak fáradozásai, s ez ügyben tanusított buzgalmaért jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott!

De hiszen, ... jó, hogy megtudtuk, hogy a szép Hedvig a kapucinus templomba jár! ...

Nekünk sem kellett több! ... ezentul mi is eljártunk szent misére, még pedig gyakrabban, mint az előadásra! ...

Pista pedig nevette az egészet.

— Még csak látni sem akarom, — szokta volt mondani, ha Hedviget emlegettük előtte; — a kapucinus atyák meg nem okosak, — folytató — hogy belépti díjat nem szednek tőletek.

De már Pista barátom, ebbe a lányba muszáj beleszeretned, akár török szakad! gondolám magamban.

Szép májusi délután volt, midőn egynehányad magammal a járdát tapostam, kritizálván — fiatal emberek szokása szerint, — a sétáló hölgyeket.

Változatosság kedvéért hátra teiktnek, s kit látok a hátam mögött vagy husz lépésnyire jönni? ... a szép Hedviget anyjával.

No, itt az idő, most vagy soha! ... s rohantam előre a Pista lakására. (Ép a soron lakott.)

— Pista! — riasztám fel őt, délutáni álmából, — kelj föl, ha hiszesz egy Istenben! ...

— Mi baj? ... mi az? ... szólt levegő után kapkodva, — mi bajod van Laci, (ez az én becses nevem.) hogy ugy nekem rontasz?

— Jer ide pajtás! mondek s vonszolám őt az ablak felé.

— Nem tudom, mi a menkünek?

— Az istenért, jer már ide! ... erre jön a szép Hedvig!

— Bánom is én, akár maga a Vénus! ... felelé boszusan s avval ismét lefeküdt.

— Pista! ... rimánkodám neki, — barátságunk szentségére kérlek, jer ide! ... tudod pajtás, csak azért szeretném, hogy Hedviget meglásd, hogy itélnéd meg, vajjon érdemes-e miatta párbaít vivni! (ez csak fogás volt.)

— Ily körülmények közt engedek kéresemnek. Pista felkelt s az ablakhoz jött ... Egy-két percig várakoztunk még s az én kenyeres pajtásom meglátta Hedviget! ...

Fürkésző szemmel néztem Pistára, vizsgálándó a hatást.

Majd hanyatt estem! Ez az ember teljesen megváltozott a néhány rövidke pillanat alatt fehér volt, mint a fal! ...

— No hát Pista pajtás, mit szólsz hozzá?

— Jaj! ... jaj! ... sóhajtá ő feleletül.

— Hát ugy-e, hogy csak szép leány az a Hedvig? faggattam őt.

— Hagyj békét barátom! ...

— Ehe! ... tudtam én, hogy a te szived sincs áttörhetlen jégburok fődve.

— Igazad van Laci pajtás! sóhajtá Pista.

— Ahá! — ugyebár, hogy ennél szebb olasz typust még nem láttál életedben? kérdém tőle kárörvendve.

— Ugyan no! ... hisz én már régen ismerem Hedviget! ... felelé haragosan.

Most meg rajtam volt a sor, hogy akkorát bámuljak, mint a borju az új kapura! ...

— Mi ... so ... da? ... te ... is ... me ... red ... Hed ... vi ... get?

— Ismerem hát!

— Hisz ez pompás! ... legalább felvilágosítasz e bájos lény felől.

— Csak azt lessed! ... nem vagyok tán boldond, hogy titkaimat bárkinek az orrára kössem!

— Ha én előtted „bárki“ vagyok! — felelém neheztelve — tudtam, hogy érzékenyen találo, — akkor isten veled!

— Laci várj! ... kérlek várj! ... feledd el könnyelműen kiejtett szavamat; ... jer vissza s ülj le! ...

Visszatértem s leültem Pistához; rágyujtotunk s csöndes pipászó mellett elmondott nekem Pista olyan históriát, melynek hallatára örökre elment a kedvem a házasságtól.

— Laci, — kezdé Pista, — én téged mindenkor őszinte barátomnak ismertelek s ugy hiszem, hogy az is vagy! ...

— Hidd el, tiszta szivemből mondom, hogy nem csalatkoztál!

Kezet szoritottunk.

— Ennélfogva remélem, hogy a mit tőlem hallasz, az kettőnk közt marad.

— Becsületemre ígérem!

— Hallgasd meg tehát elbeszélésemet figyelemmel, — folytató ő, — s akkor megtudhatod, hogy miféle lány az a „szép Hedvig“?!

(Vége köv.)

altetté
egész
a Lány
végigh
által i
den eg
nepély
M
szept
Sáros
gyűlést
főjegyz
lasztás
A
lyázati
lyi kele
fölvend
lódok fi
A
Antal E
lina, an
Degner
jesről. P
jesről.
Grosssch
Budapes
Haske I
pestrol.
neje. Ma
Hegedüs
mérnök.
Berthoty
Szathmá
Kekkel
rövidebb
volt: 88
Mé
folyó év
szilézai
alkalmá
11. és
oderberg
felé köz
schenbe
mércskel
jegyek T
számítand
bírnak.
Bizi
több szede
a biztosít
zik az iga
mázzák a
vége pedig
buknak.
rövid idő
Az e téren
példája fo
teri eskü
társulat ig
tönre. A
világra.
ságnak a
gei, és h
egy fillér
ján nagy
csalást pa
sítették:
komédiát.
a részvény
tek. E d
hazai közö
oly társula
tisítson sz
lyeket más
biztosítéko
esetkez ha
Dr. T
szék egy
vajlás mia
tározta. h
hanem elő
Julius 5-ét
meg Sala
testalkatú.
sokszor tan
hogy 40-
a „proced
vizet akart
vették a ő
rajta. De
kinálgatni
maradt. S
igérték, ho
készülve a
élni. A b
Salat, de
gotdan elm
legetett a l
napja éhez
ő csak taga
Végre azt
akar megh
31-én átsza
bácskájába;
s már szől
ájulás fogta
hoz tért. A
nap reggel

ültették s a működésre meg nem jelentek s így az egész publikumnak nem maradt egyéb hátra, mint a Lányi zenekar lecsépett nótáit a vacsora mellett végighallgatni s magát minduntalan a kéregetés által insultáltatni, habár a bemeneti ajtónál minden egyes vendégtől az egy osztrák forintot tünepélyesen bezsebelték.

Megyebizottsági közgyűlés. — Folyó évi szeptember hó 2-án, a főispán elnöklété alatt, Sárosmege köztörvényhatósági bizottsága közgyűlést fog tartani, melyen az trespedsben levő főjegyzői, illetőleg első aljegyzői tisztség fog választás utján betöltetni.

A hivatalos lap f. é. aug. 18-ki száma pályázati hirdetményt tesz közzé a császári és királyi keleti akademiának az 188%-ki iskolai évben fölveendő növendékei számára. Ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

A szeméthei furdó vendégeinek névsora. 3. Antal Emil Kassáról, városi főgyógyász. Antal Karolina, annak neje. Bukovics Karolina, Budapestről. Degner Róza, Eperjesről. Fuhrmann Andor, Eperjesről. Fuhrmann Gabriella, Eperjesről. Fuhrmann Irén, Eperjesről, leányai. Özv. Grossschmidt Klementina, Kassáról. Gränczner J. Budapestről. Haske Emil Kassáról, furdómester. Haske Róza Kassáról, neje. Kobilicz Lajos Budapestről, honv. százados. Kobilicz-Zsolnay Kornélia, neje. Mayer Károly Kassáról, kanonok. Ridaresik Hegedüs Jeanette, Eperjesről. Ruttkay Aurél, mérnök. Ruttkay-Semsey Anna, neje. Szalyovich-Berthóty Ilka, Eperjesről. Özv. Krucsay Anna, Szathmárról. Összesen állandó vendég gyermekekkel és cselédséggel együtt: 157, azonkívül a rövidebb ideig a furdóban tartózkodó vendég volt: 886. A furdó-felügyelőség.

Mérsékelt áru menet-térít jegyek fognak a folyó évi szeptember havában Teschenben tartandó szilészi ipar-, gazdasági és erdészeti kiállítás alkalmából a szeptember hó 4. és 5-én, 7. és 8-án, 11. és 12-én, ugyszintén 18. és 19-én a kassauerbergi vasút valamennyi állomásairól Teschen felé közlekedő személyszállító vonatokhoz Teschenbe szóló I., II. és III. osztályu, 50%-kal mérsékelt áru menet-térít jegyek kiadatni. Ezen jegyek Teschenből vissza a jegyváltás napjától számítandó, három napig tartó, érvényességgel bírnak.

Biztosítási szédelgés. Alig üzetik valahol több szédelgés és történi nagyobb visszaélés, mint a biztosítási téren. Társulatok alakulnak, kinevezik az igazgatóságot, ígérik eget földet, teli lármázzák a világot milliókra menő alapfőkével, a vége pedig az, hogy beszedik a dijakat és — megbuknak. Nem kell messze mennünk. Hazánkban rövid idő alatt 20 biztosító társulat bukott meg. Az e téren üzött szédelgésnek azonban egy kiáltó példája fordult elő most Angliában. A manchesteri esküdtsek közelebb itélte el egy biztosító társulat igazgatóságát és felügyelő bizottságát börtönre. A tárgyalásnál hallatlan dolgok jöttek napvilágra. Az 1876-ban alakult tüzbiztosító társaságnak a világ minden részében voltak ügynökségei, és három éven át dacára annak, hogy soha egy fillér nyereségök nem volt, hamis mérleg alapján nagy nyereséget mutattak ki, hogy azonban a csalást palástolják, az állítólagos nyereséget tokesítették: míg utóljára a részvényesek megunták e komédiát, de későn, mert ekkor kisült, hogy ugy a részvénytöke, mint a biztosítottak díjai odavesztek. E durva szédelgés intő példálul szolgálhat a hazai közönségnek arra nézve, hogy ne keresse az oly társulatokat, melyeket nem ismer; hanem biztosítson szilárd alapon nyugvó társulatoknál, melyeket módja van megismerni s melyeknek multja biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a fennebbi esethez hasonló esélyeknek nem lesz kitéve.

Dr. Tanner a börtönben. A milánói törvényeszek egy Carlo Sala nevű 26 éves munkást tolvajlás miatt négy évi börtönre ítélte. Sala elhatározta, hogy nem fogja elviselni a fogságot, hanem előli magát a börtönben — éhséggel. Julius 5-én vitték be a fogházba, s ekkor kezdte meg Sala a saját maga agyonéheztetését. Erős testalkatú, izmos ember volt, a ki már ezelőtt is sokszor tanúságát adta elszántságának. Azt hitte, hogy 40—50 napig el fogja túrhetni az éhséget; a „procedura“ folyamában lehető legkevesebb vizet akart inni. A börtönörök eleinte tréfának vették a dolgot, s egy-két nap csak mosolyogtak rajta. De már negyed-ötödnap kezdtek erősen kinalgatni étellel. Mind hiába; Sala állhatatos maradt. Sőt még akkor sem akart enni, mikor ígérték, hogy szabadon bocsátják. Ó el van már készültve a halálra, szólott, ő nem akar tovább élni. A börtönorvos végre erővel akarta etetni Salat, de az teljesen lehetetlen volt. Sala nyugodtan elmélázva ült a szalmaágyon s búsan felgetett a kérdezősködésekre. Mikor már huszonöt napja éhezett, a legfinomabb ételt adták eléje, de ő csak tagadólágot intett fejével, s hozzá se nyúlt. Végre azt kérte, vigyék el a közkórházba, ő ott akar meghalni. Kérelmét teljesítették és július 31-én átszállították a kórház egy csendes szobáskájába; ereje már akkor nagyon fogytán volt, s már szólni is alig tudott. Augusztus 4-én ájulás fogta el, melyből azonban csakhamar magához tért. Az éjet nyugtalanul alva töltötte, s másnap reggel meghalt, 30 napi éhezés után. Sz. s. v.

Eperies, den 19. August.

In der vorigen Nummer haben wir die Brochure des Grafen Eugen Bichy in Betreff der Volksbildungs-Vereine zu besprechen begonnen. Nach den einleitenden Worten, welche unsere Leser aus der letzten Nummer kennen, fährt Graf Bichy folgendermaßen fort:

„Seit vier Jahren lebe ich gänzlich zurückgezogen von dem politischen Treiben und ist mein Streben lediglich auf die Förderung der Industrie und die mit demselben verbundenen Zweige des öffentlichen Lebens gerichtet gewesen.“

Meine Bestrebungen, welche ich im Interesse unserer sinkenden wirthschaftlichen Handels- und industriellen Verhältnisse entfaltet habe, haben mich zu der Ueberzeugung geführt, daß dieselben keine bessere Richtung einschlagen und dem Auslande gegenüber sich nicht konkurrenzfähig gestalten werden können, insofern unter Schulwesen, welches die Grundlage jedes Fortschrittes ist, sich nicht zu jener Höhe erheben, und unser Bürgerthum hiedurch nicht in den Besitz jener materiellen und geistigen Güter gelangen wird, welche die Vorbedingung des weiteren Fortschrittes bildet.

Dies ist das Motiv, welche meine Thätigkeit dem Schulwesen zugelenkt hat.

Was ich beabsichtige, ist nichts Neues. Die Fahne ist entfaltet, das Ziel steht uns vor Augen.

Eines will ich nur erreichen: säumen wir nicht zu lange unter dem Banner, und bestreben wir uns keines Schnelenganges, sondern ergreifen wir solche Mittel, welche geeignet sind, die Verwirklichung unserer legendreichen Schulgesetze zu bewirken.

Aber wie, auf welche Weise? Was sollen wir angeht des bekannten Indifferentismus und der Trägheit thun?

Meiner Ansicht nach bedürfen wir einer Aktion, welche im Stande wäre, eine allgemeine Bewegung auf dem Felde des Schulwesens hervorzurufen, eine Bewegung, welche durch gefällige Vereinigung der Kräfte das Volk selbst und sämtliche Schichten der Gesellschaft in sich aufnehme und dazu bewege, die anerkannt zweckmäßigen Gesetze mit Ausdauer und Energie durchzuführen. Und da ich diese Aktion am leichtesten und sichersten durch die Errichtung von Volksbildungs-Vereine zu erreichen glaube, so fand ich mich, meine patriotischen Pflichten vor Auge haltend, bewogen, meine, auf die Errichtung solcher Vereine gerichtete Motive und den Entwurf dem Munizipium des Stuhlweissenburger Komitates, welchem ich angehöre, vorzulegen, in der Hoffnung, daß die Wichtigkeit und Zweckmäßigkeit meines Antrages und des Entwurfes nach Verdienst gewürdigt und behufs gemeinschaftlicher Aktion auch den übrigen Komitaten des Vaterlandes mitgetheilt werden wird, weil nur eine allgemeine Bewegung und die Theilnahme sämtlicher Volksklassen der Nation ein Ziel zu erreichen vermag, für welches wir Alle vor die Schranken hintrreten müssen, und welches Ziel kein geringeres ist: als der materielle und geistige Aufschwung unseres Vaterlandes.

Ich empfehle diese meine bescheidenen Ansichten dem großen Publikum unseres Vaterlandes; möge die Idee von demselben warm und mit Begeisterung unterstützt und der Verwirklichung entgegengeführt werden.

Mit diesem Appell an die Nation beschließt der edle Graf die Einleitung seiner Brochure.

Die hier reproduzirten Worte enthalten Alles, was in dieser Hinsicht gesagt werden kann, und brauchen wir gar nichts hinzuzufügen, denn es ist leider eine bekannte Thatsache, daß das Volksschulgesetz noch immer nicht durchgeführt ist und es auch nicht sein wird, insofern jene allgemeine, auf soziale Wege zu erzielende Aktion nicht eingeleitet wird, welche die Verwirklichung von Göttwä's Wert bewirkt. Solange dies nicht der Fall ist, kann wahrlich auch von einer allgemeinen Förderung und Besserung unserer industriellen und wirthschaftlichen Verhältnisse nicht die Rede sein, denn der Aufschwung dieser letzteren ist in der That von der Bildung und fortgeschritteneren Kultur der großen Volksmenge bedingt.

Wir werden auf des Grafen Antrag zurückkommen, wenn derselbe auch bei uns zur Verhandlung gelangen wird. Bis dahin beabsichtigen wir die Aufmerksamkeit der sich für die Sache Interessirenden auf die Brochure zu lenken.

Tagesneuigkeiten.

Das Renoviren des für das griech. kath. Seminarium bestimmten Gebäudes ist diese Tage beendet worden. Wie wir erfahren, soll der III. und IV. Jahrgang der theologischen Lehranstalt schon im September I. J. eröffnet werden. Somit erfreut sich unsere Stadt einer neuen Lehranstalt.

Im Tempel der hiesigen israelitischen Kultusgemeinde ward der Gottesdienst aus Veranlassung des höchsten 50. Geburtstages Sr. Majestät am 18-ten um 11 Uhr Vormittags in Anwesenheit mehrerer Korporationen gefeiert.

Bei der V. Generalversammlung der ungarischen Feuerwehrvereine in Preßburg repräsentirt unsere brave Feuerwehr Herr Unterkommandant Géza Kiss, ferner folgende Mitglieder der Feuerwehr: Alois Graf, Johann Török und Adalbert Kiss.

Mayer Gyula's Konzert im hiesigen Redouten-Saal am 4. September d. J. interessirt auch die Kaschauer Kunstfreunde. Es werden dabei die Herren Tonkünstler: Heinrich Glisler, ein vorzüglicher Cellist, Szambach, ausgezeichnete Violinpieler, und der uns

rühmlich bekannte Staudy mitwirken. Auch werden aus Veranlassung dieses Konzertes mehrere Musikfreunde von Kaschau herüberkommen, um Bach, Schumann, Chopin und andere Tonkünstler durch Mayer Gyula und die mitwirkenden Tonkünstler interpretirt zu hören. P. J.

Der Gewerbestatistik der Komitate Abauj, Borsod, Gömör, Eptó, Sáros, Zips, Torna, Ung und Zemplén, welche auf Grund der alljährlich von den Gemeinden verfaßten Kammergebühren-Tabellen seitens der Kaschauer Handels- und Gewerbestatistik publizirt werden, entnehmen wir folgende interessante Daten. Das Baugewerbe wurde im Jahre 1878 von 1909 Individuen betrieben; das Gewerbe zur Erzeugung von Werkzeugen und Maschinen, Instrumenten und Transportmitteln von 610; das Gewerbe für Metalle und Metallwaaren von 1788; das Gewerbe für Erzeugnisse aus nicht metallischen Stoffen von 507; das Gewerbe für chemische Produkte von 86; das Gewerbe für Nahrungsmittel und sonstige Verzehrungsgegenstände von 6619; das Gewerbe für Webmaterialien, gewebte, gewirkte und dergleichen Stoffe von 1137; das Gewerbe für Arbeiten aus sonstigen organischen Stoffen von 3531; Kunst und literarische Thätigkeit, Unterricht, Sanitätsgewerbe, Geschäftsvertretung und Vermittlung u. dgl. von 889 und schließlich das Gewerbe für Transportunternehmungen von 773 Individuen und Gesellschaften. Im Sároser Komitate entfallen im Zeitraume von 1873—1878 auf die erste Gruppe 235; in Eperies 24; auf die zweite Gruppe im Sároser Komitate 41, in Eperies 8; auf die dritte Gruppe im Komitate 143, in Eperies 21; auf die vierte Gruppe im Komitate 30, in Eperies 5; auf die fünfte Gruppe im Komitate 8, in Eperies 4; auf die sechste Gruppe im Komitate 1010, in Eperies 95; auf die siebente Gruppe im Komitate 90, in Eperies 26; auf die achte Gruppe im Komitate 279, in Eperies 79; auf die neunte Gruppe im Komitate 99, in Eperies 45; und schließlich auf die zehnte Gruppe im Komitate 105, in Eperies 23.

Wir haben auch einen Tinner in nuce. Paul Judi, gebürtig aus Felső-Szalók im Sároser Komitate, wurde als Brudermörder vom hiesigen kön. Gerichte zum Tode verurtheilt, da Judi aber lieber durch Hunger, als am Galgen sein Leben vollenden wollte, aß er gar Nichts volle 11 Tage; doch am 12-ten Tage besann er sich eines Anderen und bat selbst um Speise und Wasser.

Ein Kuß für ein Votum. Eine bekannte Schönheit, die bei der vergangenen Deputirtenwahl sich bei Tokai zu sehr exponirte, wird höchst wahrscheinlich mit dem Kriminalgerichte zu thun haben. Sie wurde nämlich angeklagt, daß sie einen städtischen Beamten, der sich nicht so leicht kapazitiren ließ, mit einem Kuß bestochen hätte; der bestochene Beamte stimmte demzufolge bei Tokai. Da das Bestechen vor Zeugen geschah, die den gegebenen Kuß sahen und hörten, sind die Juristen sehr neugierig, ob auf diese Art und Weise des Bestechens der §. 185 des Strafgesetzbuches anwendbar sei, laut welchem jeder mit einer Gefängnißstrafe von 6 Monaten und einer Geldstrafe von 1000 Gulden gestraft wird, der den Wählern Geld oder aber einen Vortheil gibt oder verspricht. Der Bestochene rühmte sich, daß er den erhaltenen Vortheil, nämlich den Kuß, höher schätze, als 1000 Gulden.

Wie lange lebt der Engländer? Diese Frage beantwortet die Statistik von England über das Jahr 1878: 95 Jahre lebten 230 Männer und 510 Frauen; volle 100 Jahre 24 Männer und 64 Frauen; das 105 Jahr erreichte nur ein Mann und eine Frau. Bei den Engländern also ist auch der Tod höflich.

Die Weinkultur in Europa. In Europa sind in runder Summe etwa 6.800.000 ha. Landes mit Wein bepflanzt, welche jährlich durchschnittlich 149 Millionen und 764.000 hl. Wein tragen. Diese vertheilen sich wie folgt:

Frankreich	60.000.000 hl.	auf 2.400.000 ha.
Italien	30.000.000 "	" 1.800.000 "
Spanien	27.000.000 "	" 1.400.000 "
Oesterreich-Ungarn	19.500.000 "	" 700.000 "
Portugal	5.000.000 "	" 200.000 "
Deutschland	1.400.000 "	" 170.000 "
Griechenland	1.800.000 "	" 50.000 "
Schweiz	1.100.000 "	" 34.000 "
Rumänien	1.000.000 "	" 34.000 "
Rußland	614.000 "	" 20.000 "

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankegylet.
Felelős szerkesztő: Kiss Géza.

Meghívás.

Az eperjesi kisdénevelő-egyesület f. 1880 évi augusztus hó 29-én d. e. 10^{1/2} órakor tartja sz. kir. Eperjes város tanácstermében

évi rendes közgyűlést, melyre az egyesület tagjai és pártfogói tisztelettel meghívotnak.

A tanácskozási tárgyai:

1. Az igazgató választmányi évi jelentése.
 2. A számvizsgálók jelentése, ennek alapján a felmentvény megadása és a jövő évi költség-előirányzat megállapítása.
 3. Számvizsgálók választása.
 4. Netaláni indítványok.
- Kelt Eperjesen, 1880. évi augusztus hó 14-én tartott igazgató választmányi ülésből.

Szentandrassy Lajos,
elnök.

Eperies, den 19. August.

Zu der vorigen Nummer haben wir die Brochure des Grafen Eugen Bichy in Betreff der Volksbildungs-Vereine zu besprechen begonnen. Nach den einleitenden Worten, welche unsere Leser aus der letzten Nummer kennen, fährt Graf Bichy folgendermaßen fort:

„Seit vier Jahren lebe ich gänzlich zurückgezogen von dem politischen Treiben und ist mein Streben lediglich auf die Förderung der Industrie und die mit demselben verbundenen Zweige des öffentlichen Lebens gerichtet gewesen.“

Meine Bestrebungen, welche ich im Interesse unserer sinkenden wirtschaftlichen Handels- und industriellen Verhältnisse entfaltet habe, haben mich zu der Ueberzeugung geführt, daß dieselben keine bessere Richtung einschlagen und dem Auslande gegenüber sich nicht konkurrenzfähig gestalten werden können, insofern unser Schulwesen, welches die Grundlage jedes Fortschrittes ist, sich nicht zu jener Höhe erheben, und unser Bürgerthum hierdurch nicht in den Besitz jener materiellen und geistigen Güter gelangen wird, welche die Vorbedingung des weiteren Fortschrittes bildet.

Dies ist das Motiv, welche meine Thätigkeit dem Schulwesen zugelenkt hat.

Was ich beabsichtige, ist nichts Neues. Die Fahne ist entfaltet, das Ziel steht uns vor Augen.

Eines will ich nur erreichen: säumen wir nicht zu lange unter dem Banner, und befehligen wir uns keines Schnelweges, sondern ergreifen wir solche Mittel, welche geeignet sind, die Verwirklichung unserer segensreichen Schulgesetze zu bewirken.

Aber wie, auf welche Weise? Was sollen wir angeht des bekannten Indifferentismus und der Trägheit thun?

Meiner Ansicht nach bedürfen wir einer Aktion, welche im Stande wäre, eine allgemeine Bewegung auf dem Felde des Schulwesens hervorzurufen, eine Bewegung, welche durch geistliche Vereinigung der Kräfte das Volk selbst und sämtliche Schichten der Gesellschaft in sich aufnehme und dazu bewege, die anerkannt zweckmäßigen Gesetze mit Ausdauer und Energie durchzuführen. Und da ich diese Aktion am leichtesten und sichersten durch die Errichtung von Volksbildungs-Vereine zu erreichen glaube, so fand ich mich, meine patriotischen Pflichten vor Auge haltend, bewogen, meine, auf die Errichtung solcher Vereine gerichtete Motive und den Entwurf dem Munizipium des Stuhlweissenburger Komitates, welchem ich angehöre, vorzulegen, in der Hoffnung, daß die Wichtigkeit und Zweckmäßigkeit meines Antrages und des Entwurfes nach Verdienst gewürdigt und behufs gemeinschaftlicher Aktion auch den übrigen Komitaten des Vaterlandes mitgeteilt werden wird, weil nur eine allgemeine Bewegung und die Theilnahme sämtlicher Volksklassen der Nation ein Ziel zu erreichen vermag, für welches wir Alle vor die Schranken hinstreten müssen, und welches Ziel kein geringeres ist: als der materielle und geistige Aufschwung unseres Vaterlandes.

Ich empfehle diese meine bescheidenen Ansichten dem großen Publikum unseres Vaterlandes; möge die Idee von demselben warm und mit Begeisterung unterstützt und der Verwirklichung entgegengeführt werden.

Mit diesem Appell an die Nation beschließt der edle Graf die Einleitung seiner Brochure.

Die hier reproduzierten Worte enthalten Alles, was in dieser Hinsicht gesagt werden kann, und brauchen wir gar nichts hinzuzufügen, denn es ist leider eine bekannte Thatsache, daß das Volkschulgesetz noch immer nicht durchgeführt ist und es auch nicht sein wird, insofern jene allgemeine, auf soziale Wege zu erzielende Aktion nicht eingeleitet wird, welche die Verwirklichung von Göttvoss's Wert bewirkt. Solange dies nicht der Fall ist, kann wahrlich auch von einer allgemeinen Förderung und Besserung unserer industriellen und wirtschaftlichen Verhältnisse nicht die Rede sein, denn der Aufschwung dieser letzteren ist in der That von der Bildung und fortgeschritteneren Kultur der großen Volksmenge bedingt.

Wir werden auf des Grafen Antrag zurückkommen, wenn derselbe auch bei uns zur Verhandlung gelangen wird. Bis dahin beabsichtigen wir die Aufmerksamkeit der sich für die Sache Interessirenden auf die Brochure zu lenken.

Tagesneuigkeiten.

Das Renoviren des für das griech. kath. Seminarium bestimmten Gebäudes ist diese Tage beendet worden. Wie wir erfahren, soll der III. und IV. Jahrgang der theologischen Lehranstalt schon im September l. J. eröffnet werden. Somit erfreut sich unsere Stadt einer neuen Lehranstalt.

Im Tempel der hiesigen israelitischen Kultusgemeinde ward der Gottesdienst aus Veranlassung des höchsten 50. Geburtstages Sr. Majestät am 18-ten um 11 Uhr Vormittags in Anwesenheit mehrerer Korporationen gefeiert.

Bei der V. Generalversammlung der ungarischen Feuerwehreinheiten in Preßburg repräsentirt unsere brave Feuerwehr Herr Unterkommandant Géza Kiss, ferner folgende Mitglieder der Feuerwehr: Alois Graf, Johann Töröt und Albalbert Kiss.

Mayer Gyula's Konzert im hiesigen Redouten-Saal am 4. September d. J. interessirt auch die Kaschauer Kunstfreunde. Es werden dabei die Herren Tonkünstler: Heinrich Glischer, ein vorzüglicher Cellist, Szambach, ausgezeichnete Violinspieler, und der uns

rühmlich bekannte Staudy mitwirken. Auch werden aus Veranlassung dieses Konzertes mehrere Musikfreunde von Kaschau herüberkommen, um Bach, Schumann, Chopin und andere Tonkünstler durch Mayer Gyula und die mitwirkenden Tonkünstler interpretirt zu hören. P. J.

Der Gewerbestatistik der Komitate Abauj, Borsod, Gömör, Eptó, Sáros, Zips, Zorna, Ungh und Zemplén, welche auf Grund der alljährlich von den Gemeinden verfaßten Kammergebühren-Tabellen seitens der Kaschauer Handels- und Gewerbestatistik publizirt werden, entnehmen wir folgende interessante Daten. Das Baugewerbe wurde im Jahre 1878 von 1909 Individuen betrieben; das Gewerbe zur Erzeugung von Werkzeugen und Maschinen, Instrumenten und Transportmitteln von 610; das Gewerbe für Metalle und Metallwaaren von 1788; das Gewerbe für Erzeugnisse aus nicht metallischen Stoffen von 507, das Gewerbe für chemische Produkte von 86; das Gewerbe für Nahrungsmittel und sonstige Verzehrungsgegenstände von 6619; das Gewerbe für Webmaterialien, gewebte, gewirkte und dergleichen Stoffe von 1137; das Gewerbe für Arbeiten aus sonstigen organischen Stoffen von 3531; Kunst und literarische Thätigkeit, Unterricht, Sanitätsgewerbe, Geschäftsvertretung und Vermittlung u. dgl. von 889 und schließlich das Gewerbe für Transportunternehmungen von 773 Individuen und Gesellschaften. Im Sároser Komitate entfallen im Zeitraume von 1873—1878 auf die erste Gruppe 235; in Eperies 24; auf die zweite Gruppe im Sároser Komitate 41, in Eperies 8; auf die dritte Gruppe im Komitate 143, in Eperies 21; auf die vierte Gruppe im Komitate 30, in Eperies 5; auf die fünfte Gruppe im Komitate 8, in Eperies 4; auf die sechste Gruppe im Komitate 1010, in Eperies 95; auf die siebente Gruppe im Komitate 90, in Eperies 26; auf die achte Gruppe im Komitate 279, in Eperies 79; auf die neunte Gruppe im Komitate 99, in Eperies 45; und schließlich auf die zehnte Gruppe im Komitate 105, in Eperies 23.

Wir haben auch einen Tanner in nuce. Paul Judi, gebürtig aus Felső-Szalók im Sároser Komitate, wurde als Brudermörder vom hiesigen kön. Gerichte zum Tode verurtheilt, da Judi aber lieber durch Hunger, als am Galgen sein Leben vollenden wollte, aß er gar Nichts volle 11 Tage; doch am 12-ten Tage begann er sich eines Anderen und bat selbst um Speise und Wasser.

Ein Kuß für ein Votum. Eine bekannte Schönheit, die bei der vergangenen Deputirtenwahl sich bei Tokai zu sehr exponirte, wird höchst wahrscheinlich mit dem Kriminalgerichte zu thun haben. Sie wurde nämlich angeklagt, daß sie einen städtischen Beamten, der sich nicht so leicht kapazitiren ließ, mit einem Kuß bestochen hätte; der bestochene Beamte stimmte demzufolge bei Tokai. Da das Bestechen vor Zeugen geschah, die den gegebenen Kuß sahen und hörten, sind die Juristen sehr neugierig, ob auf diese Art und Weise des Bestechens der §. 185 des Strafgesetzbuches anwendbar sei, laut welchem jeder mit einer Gefängnisstrafe von 6 Monaten und einer Geldstrafe von 1000 Gulden gestraft wird, der den Wählern Geld oder aber einen Vortheil gibt oder verspricht. Der Bestochene rühmte sich, daß er den erhaltenen Vortheil, nämlich den Kuß, höher schätze, als 1000 Gulden.

Wie lange lebt der Engländer? Diese Frage beantwortet die Statistik von England über das Jahr 1878: 95 Jahre lebten 230 Männer und 510 Frauen; volle 100 Jahre 24 Männer und 64 Frauen; das 105 Jahr erreichte nur ein Mann und eine Frau. Bei den Engländern also ist auch der Tod höflich.

Die Weinkultur in Europa. In Europa sind in runder Summe etwa 6.800.000 ha. Landes mit Wein bepflanzt, welche jährlich durchschnittlich 149 Millionen und 764.000 hl. Wein tragen. Diese vertheilen sich wie folgt:

Frankreich	60.000.000 hl.	auf 2.400.000 ha.
Italien	30.000.000 "	" 1.800.000 "
Spanien	27.000.000 "	" 1.400.000 "
Oesterreich-Ungarn	19.500.000 "	" 700.000 "
Portugal	5.000.000 "	" 200.000 "
Deutschland	1.400.000 "	" 170.000 "
Griechenland	1.800.000 "	" 50.000 "
Schweiz	1.100.000 "	" 34.000 "
Rumänien	1.000.000 "	" 34.000 "
Rußland	614.000 "	" 20.000 "

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankegylet. Felelős szerkesztő: Kiss Géza.

Meghívás.

Az eperjesi kisdénevelő-egyesület f. 1880 évi augusztus hó 29-én d. e. 10^{1/2} órakor tartja sz. kir. Eperjes város tanácstermében

évi rendes közgyűlést, melyre az egyesület tagjai és pártfogói tisztelettel meghívotnak.

A tanácskozási tárgyai:

1. Az igazgató választmány évi jelentése.
 2. A számvizsgálók jelentése, ennek alapján a felmentvény megadása és a jövő évi költség-előirányzat megállapítása.
 3. Számvizsgálók választása.
 4. Netaláni indítványok.
- Kelt Eperjesen, 1880. évi augusztus hó 14-én tartott igazgató választmányi ülésből.

Szentandrassy Lajos, elnök.

ültették s a működésre meg nem jelentek s így az egész publikumnak nem maradt egyéb hátra, mint a Lányi zenekar lecsépett nótáit a vacsora mellett végighallgatni s magát minduntalan a kéregetés által insultáltatni, habár a bemeneti ajtónál minden egyes vendégtől az egy osztrák forintot ünnepelesen bezsebelték.

Megyebizottsági közgyűlés. — Folyó évi szeptember hó 2-án, a főispán elnökölete alatt, Sárosmegye köztörvényhatósági bizottsága közgyűlést fog tartani, melyen az trespedésben levő főjegyzői, illetőleg első aljegyzői tisztség fog választás utján betöltetni.

A hivatalos lap f. é. aug. 18-ki száma pályázati hirdetményt tesz közzé a császári és királyi keleti akademiának az 188%-ki iskolai évben folveendő növendékei számára. Ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

A czeméthei fürdő vendégeinek névsora. 3. Antal Emil Kassáról, városi főgyógyász. Antal Karolina, annak neje. Bukovics Karolina, Budapestről. Degner Róza, Eperjesről. Fuhrmann Andor, Eperjesről. Fuhrmann Gabriella, Eperjesről. Fuhrmann Irén, Eperjesről, leányai. Özv. Grossschmidt Klementina, Kassáról. Gränzner J. Budapestről. Haske Emil Kassáról, fűrdőmester. Haske Róza Kassáról, neje. Kobilicz Lajos Budapestről. Honv. százados. Kobilicz-Zsolnay Kornélia, neje. Mayer Károly Kassáról, kanonok. Ridaresik-Hegedüs Jeanette, Eperjesről. Ruttkay Aurél, mérnök. Ruttkay-Semsey Anna, neje. Szalyovich-Berthóty Ilka, Eperjesről. Özv. Krucsay Anna, Szathmárról. Összesen állandó vendég gyermekekkel és cselédséggel együtt: 157. azonkívül a rövidebb ideig a fürdőben tartózkodó vendég volt: 886. A fürdő-felügyelőség.

Mérsékelt áru menet-terti jegyek fognak a folyó évi szeptember havában Teschenben tartandó sziléziai ipar-, gazdasági és erdészeti kiállítás alkalmából a szeptember hó 4. és 5-én, 7. és 8-án, 11. és 12-én, ugyszintén 18. és 19-én a kassauerbergi vasút valamennyi állomásairól Teschen felé közlekedő személyszállító vonatokhoz Teschenbe szóló I. II. és III. osztályu, 50%-kal mérsékelt áru menet-terti jegyek kiadatni. Ezen jegyek Teschenből vissza a jegyváltás napjától számítandó, három napig tartó, érvényességgel bírnak.

Biztosítási szédelgés. Alig űzetik valahol több szédelgés és történi nagyobb visszaélés, mint a biztosítási téren. Társulatok alakulnak, kinevezik az igazgatóságot, ígérnek eget földet, teli lár-mázzák a világot milliókra menő alapfőkével, a vége pedig az, hogy beszedik a díjakat és — megbuknak. Nem kell messze mennünk. Hazánkban rövid idő alatt 20 biztosító társulat bukott meg. Az e téren űzött szédelgésnek azonban egy kiáltó példája fordult elő most Angliában. A manchesteri esküdtszék közelebb itélte el egy biztosító társulat igazgatóságát és felügyelő bizottságát börtönre. A tárgyalásnál hallatlan dolgok jöttek napvilágra. Az 1876-ban alakult tüzbiztosító társaságnak a világ minden részében voltak ügynökségei, és három éven át dacára annak, hogy soha egy fillér nyereségök nem volt, hamis mérleg alapján nagy nyereséget mutattak ki, hogy azonban a csalást palástolják, az állítólagos nyereséget tokesítették: míg utóljára a részvényesek megunták e komédiát, de későn, mert ekkor kisült, hogy ugy a részvénytöke, mint a biztosítottak díjai odavesztek. E durva szédelgés intő példálul szolgálhat a hazai közönségnek arra nézve, hogy ne keresse az oly társulatokat, melyeket nem ismer; hanem biztosítson szilárd alapon nyugovó társulatoknál, melyeket módja van megismerni s melyeknek multja biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a fennebbi esethez hasonló esélyeknek nem lesz kitéve.

Dr. Tanner a börtönben. A milanoi törvényeszek egy Carlo Sala nevű 26 éves munkást tolvajlás miatt négy évi börtönre ítélte. Sala elhatározta, hogy nem fogja elviselni a fogságot, hanem előli magát a börtönben — éhséggel. Julius 5-én vitték be a fogházba, s ekkor kezdte meg Sala a saját maga agyonéheztetését. Erős testalkatú, izmos ember volt, a ki már ezelőtt is sokszor tanúságot adta elszántságának. Azt hitte, hogy 40—50 napig el fogja tűrhetni az éhséget; a „procedura“ folyamában lehető legkevesebb vizet akart inni. A börtönörök eleinte tréfának vették a dolgot, s egy-két nap csak mosolyogtak rajta. De már negyed-ötödnap kezdtek erősen kinalgatni étellel. Mind hiába; Sala állhatatos maradt. Sőt még akkor sem akart enni, mikor ígérték, hogy szabadon bocsátják. Ő el van már készültve a halálra, szólott, ő nem akar tovább élni. A börtönorvos végre erővel akarta etetni Salat, de az teljesen lehetetlen volt. Sala nyugodtan elmélázva ült a szalmaágyon s búsan felgetett a kérdezősködésekre. Mikor már huszonöt napja éhezett, a legfinomabb ételt adták eléje, de ő csak tagadólag intett fejével, s hozzá se nyult. Végre azt kérte, vigyék el a közkórházba, ő ott akar meghalni. Kérelmét teljesítették és július 31-én átszállították a kórház egy csendes szobáskájába; ereje már akkor nagyon fogytán volt, s már szólanai is alig tudott. Augusztus 4-én ájulás fogta el, melyből azonban csakhamar magához tért. Az éjet nyugtalanul alva töltötte, s másnap reggel meghalt, 30 napi éhezés után. Sz. s. v.

